

புன்னகை தவழும் முகம். தமிழில் பசீனால்குழந்தையின் மழலை உதிரும். ஆழ்ந்த அமதை. இலக்கிய நண்பர்களை அரவணகைக் கும் வார்த்தைகள். இந்த அடையாளங்களுடன் வாழ்ந்த நண்பர் உபாலி லீ லாரத்ன் அவர்களையினிமலே ஒளிப்படங்களில் தான் பார்க்கமுடியும்! இனிமலே நிகழும் மொழிபெயர்ப்பு சார்ந்த உரகையில் பசுபொருளாவார். தமிழ் – சிங்கள இலக்கியப் பரிவர்த்தனை முன்னர் ஒருவழிப் பாதையாகத் தான் இருந்தது. அந்தப் பாதையை இருவழிப் பாதையாகவும் இருகை ஓசையாகவும் மாற்றியவர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒருவர் உபாலி லீ லாரத்ன். அவரது மறவைச் செய்தி எமக்கு ஆழ்ந்த துயரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இலங்கையின் மலையகம், உயிர்த்தியாகங்களினால் பசுமையானது மட்டுமல்லாமல், இலங்கைப் பொருளாதாரத்திற்கு அறுபது சதவீதமான அந்நிய சிலைவாணியையும் ஈட்டித்தந்தது. ஆனால், அதற்குக் காரணமாக இருந்த மக்கள் அவலமான வாழ்க்கைதான் வாழ்ந்தனர். இன்றும் கிட்ட ஒரு ஐம்பது ரூபாய்க்காகவும் போராடவணேடி நிலையில் வாழ்கின்றனர்.

1977 இல் பதவியிலிருந்த அம்மையாரின் ஏகபுதல் வணுகாகவநே நுவரலீயா – மஸ்கலிய எனப் புதிய தரேதல் தொகுதி சிங்களப் பேரின ரீதியாக உருவாகப்பட்டது. அதன் பின்னணியில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விஸ்தீரணம் கொண்ட தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த மலையகக் காணிகளை அபகரித்து, பெரும்பான்மை இனத்தவருக்கு வழங்கும் சதியை அன்றைய அரசுமறே கொண்டதால் வெடித்த போராட்டத்தில் பொலிஸாரின் துப்பாக்கிச்சட்டக்கு பலியானவர்தான் சிவனுலெட்சுமணன் என்ற தமிழிலாளி. அந்த டெவன் தோட்டப்போராட்டம் குறித்து கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. தி. ஞானசகேரன் எழுதிய குருதிமலை அந்தப் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட குறிப்பிடத்தகுந்த நாவல்.

இந்நெருக்கடி உச்சம் பெற்ற அந்தப் பிரதேசத்தில் பிறந்து இலக்கியப் பிரவசேம் செய்தவர்தான் அண்மையில் மறந்துவிட்ட உபாலி லீ லாரத்ன். ஆனால், அவரிடம் இனக்குரலோதம் இருக்கவில்லை. அப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் – சிங்கள மக்களிடத்தில் தோன்றிய இனமுறுகளினால் அவருக்குக் கிடத்தபுத்திக்கொள்முதல் இன ஐக்கியம்தான். அங்கு நீண்டகாலம் வாழ்ந்த மலையால், தமிழை பசுவுதற்கும் வாசிப்பதற்கும் கற்றுக்கொண்டார். ஆனால், தனது தனிப்பட்ட தேவைகைக் காக அவர்

